

CULTUURRAAD
VOOR DE
NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP

ZITTING 1971-1972

2 MAART 1972

VOORSTEL VAN DECREET
tot regeling van het gebruik
van de Nederlandse taal bij de eedaflegging.

VERSLAG
namens de Commissie voor taalwetgeving en taalbescherming
uitgebracht door de heer LINDEMANS

DAMES EN HEREN,

Bij de bespreking van dit voorstel kwam onmiddellijk de eensgezinde wil van de commissieleden tot uiting, om inzake de taal van de eed in het Nederlandse taalgebied een duidelijke regeling te bereiken.

Al de commissieleden deelden de overtuiging van de indieners van het voorstel, dat de wet van 30 juli 1894 impliciet is afgeschaft door de wet van 2 augustus 1963 op het gebruik der talen in bestuurszaken, behalve in de Brusselse agglomeratie, de randgemeenten en de taalgrensgemeenten. Niettemin heeft men in het verleden vastgesteld dat anderen die overtuiging niet delen. Daarom oordeelde uw commissie eenparig, dat het opportuun is bij decreet alle mogelijke betwistingen voor het verleden en voor de toekomst uit te schakelen.

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Mattheyssens.

Leden : de heren :

Callebert, Coens, Cooreman, De Seranno, De Vidts, Lindemans,
Leo Vanackere, Verroken, Verstele, Willems;
Boel, Laridon, Roelants, Rombaut, Van Bogaert, Vanderhaegen;
Anciaux, Belmans, Vandezande;
Hendrickx, Kempinaire, Poma.

Zie :

8 (1971-1972) :

— N^o 1 : Voorstel van decreet.

Er werd herinnerd aan de polemieken die naar aanleiding van de eedaflegging van **gemeentemandatarissen** na de gemeenteraadsverkiezingen van 1970 zijn ontstaan. De Nederlandstalige en de Franstalige afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht verleenden ter zake een tegenstrijdig advies. De Minister van Binnenlandse Zaken publiceerde op 29 december 1970 in het *Belgisch Staatsblad* zijn instructies ter zake. Deze instructies hebben toen heel wat deining veroorzaakt.

De oprichting van de Cultuurraden biedt de gelegenheid om een einde te maken aan deze controversen, die door de Nederlandse cultuurgemeenschap als achterhaald en bijgevolg onbegrijpelijk worden geacht. Het goedstemmen van dit decreet betekent derhalve geenszins dat afbreuk zou worden gedaan aan de eensgezinde en vaste overtuiging, dat deze materie reeds geregeld is door de voornoemde wet van 3 augustus 1963. Het betekent alleen dat de impliciete afschaffing van de wet van 30 juli 1894, en de regeling van de taal van de eed door de wet van 3 augustus 1963, thans door een uitdrukkelijke tekst wordt bekrachtigd.

Uw commissie was steeds eenparig de mening toegedaan :

1° dat het voorstel enkel slaat op de eedaflegging van de mandatarissen;

2° dat onder « mandatarissen » moet worden verstaan in de huidige staat van ontwikkeling van onze instellingen, de burgemeesters, schepenen, leden van de gemeenteraad, voorzitters en leden van de Commissie van Openbare Onderstand, voorzitters en leden van de colleges van agglomeraties en federaties, leden van de provincieraden.

In dit verband wordt gepreciseerd dat noch de provincies, noch de federaties en agglomeraties, kunnen beschouwd worden als « groepen van gemeenten » zoals deze bedoeld worden door art. 59bis, par. 4, van de Grondwet. Provincies, federaties en agglomeraties zijn bestuurlijke instellingen van een ander niveau dan dat van de gemeenten. De in voornoemd grondwetsartikel voorkomende term « groepen van gemeenten » beoogde het geval van de gemeente Wezembeek-Oppem, die niet paalt aan het tweetalig gebied Brussel, doch samen met de gemeente Kraainem een « groep van gemeenten » vormt die aan dat gebied wel paalt.

Met de grootste zorg heeft uw commissie gezocht naar een tekst die geen enkele betwisting meer zou toelaten, en tevens zich streng zou houden aan de door de Grondwet vastgelegde bevoegdheid van de Cultuurraden.

De oorspronkelijke tekst van artikel 1 van het voorstel heeft het voordeel, door een verwijzing naar artikel 59bis van de Grondwet, de perken van het toepassingsgebied van het decreet in herinnering te brengen. Noch tans meende uw commissie, geleerd door ongelukkige ervaringen in het verleden, dat een dergelijke verwijzing later tot betwistingen zou kunnen aanleiding geven bij diegenen die alle middelen willen aanwenden om de bevoegdheid van de Cultuurraden, hoe dan ook, te beperken.

Uw commissie heeft dan ook een nieuwe tekst van artikel 1 uitgewerkt, waarin op een klare wijze de bevoegdheid *ratione loci* van de Cultuurraad voor de Nederlandse cultuurgemeenschap inzake de eedaflegging wordt hernomen. De bepaling van het eerste artikel wordt zodoende algemeen geldend voor het Nederlandse taalgebied, behalve voor de zes randgemeenten en de taalgrensgemeenten.

Deze nieuwe tekst van artikel 1 werd eenparig aangenomen.

Artikel 2 werd na een korte discussie eveneens eenparig aangenomen.

Het aldus gewijzigd voorstel werd eenparig aangenomen.

De Verslaggever,

L. LINDEMANS.

De Voorzitter,

R. MATTHEYSENS.

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE.

Artikel 1.

In het Nederlandse taalgebied wordt de eed van de mandatarissen afgelegd in het Nederlands.

Deze bepaling is niet toepasselijk op de eed door de gemeentemandatarissen afgelegd in de gemeenten van het Nederlandse taalgebied bedoeld in artikelen 7 en 8 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken gecoördineerd bij koninklijk besluit van 18 juli 1966.

Art. 2.

De wet van 30 juli 1894 betreffende de eedaflegging in een der in het land gebezigde talen wordt opgeheven voor zover zij met artikel 1 van dit decreet onverenigbaar is.
